

УМЕТНИЧКА ГАЛЕРИЈА - СКОПЈЕ -
"ДАУТ ПАШИН АМАМ"
ART GALLERY - SKOPJE -
"DAUT PASHA HAMAM"

"ФЕСТИВАЛ ОХРИДСКО ЛЕТО"
"OHRID SUMMER FESTIVAL"

Спомен куќа на Христо Узунов / Memorial House of Hristo Uzunov
Јули / July, 1996

М И Л Е К О Р У Б И Н

M I L E K O R U B I N

ПО ПАТОТ НА СОПСТВЕНАТА СВЕЗДА

1. Жената

Има еден длабок колорит на слика на маестро Миле Корубин, една дамнешна слика која со години го следи моето влегување од Даут Пашиновиот амам.

Жената втоната во зелен лирски пејзаж кој што стои за неа.

Поради неа ли? Се прашувам додека бесконечно се навраќам на таа опседнатост, на тој апсолутен лиризам, нејзините долги трепки сликарски апостофирани, намерно, во целата таа благомека состојба на духот на сликарот, преку ова, во ова сосема неидентификувано седнато женско тело и сега вечно сместено во амамот, како да е забравената-загубената ќерка на Даут Паша.

Кога е сликана оваа слика, во миговите на создавањето, била ли одредена нејзината судбина, да биде тука - за секогаш И сето тоа збрано, така, речиси ненадејно врз ова платно кое што сега одгатнува, поради што Миле Корубин ги обожува сите-обли-смерни каменчиња што ја прифаќаат топлината на човековата рака како сопствено пулсирање, онака како што оваа жена пулсира во зеленилото на сликата, поместувајќи ја сосема, содржината на сликата надвор од рамката на нејзиното постоење.

И кога мислам на оваа жена од Даут Пашиновиот амам во исто време како да ги барам сите оние чоколадни жени кои што Миле Корубин ги наслика и ќе ги слика како вечен предизвик на човековата желба да ја дофати убавината, а при тоа, секогаш оставајќи ги во состојба на исчекување. Сите тие седнати жени врз платната на Миле Корубин, сместени по сидовите на куките и становите на луѓето кои што поминуваат покрај нив и ги вгледуваат преку ракописот на Уметникот. Но оваа „зелена жена“ како да прави еден рез во доживувањето за сите други: темни, темпераментни жени што чекаат. „Зошто така сум ја направил?“, се прашува Миле Корубин, кој што гледајќи во секоја од своите слики вели: „Цел живот во прашања, за секоја слика прашања“. Во тие прашања се и нашите одговори паднати врз содржината на насликаните жени. Тие ги откриваат нашите замисли, длабоките стаености во свеста за кои велеме дека се нашиот сон или дека се како сон. Но сепак тоа е само едно од можеби најлесните објаснувања за овие слики и нивните симболи. Она што е сокриено во нас, Миле Корубин со смелоста на создавачот ни го нуди тој „сон“ на показ и ни ја соопштува својата, ама и нашата тајна за тајноста.

Па дали навистина имаме тајни, а кои еве сега ни се нудат во еден топол, редуциран ентериер-пејзаж, во кој овие обли тела се во меѓусебен контакт но и со флуиден поглед кон непознатото неоткриеното, да го речам и тоа „сонуваното“. Од скраја ги демне сатирот-човекот-животното, со она посакувано чувство за најдлабок допир со тајната. Тие треперења на еротското во густа и прозирна наслага од боја паѓаат врз нас со боите на виножитото и ја оплодуваат нашата мисла, како што појавата на виножитото ја навестува плодноста на земјата..

И повторно Миле Корубин: „Зошто така сум ги направил, цел живот во прашања“.

2.Разделување во паралелни текови

А една од нив е и сликата на загледана фигура-дали? жена-дали? покриена со превез од боја, од која се сугерира нејзиното влегување и пругоре и прудолу.

Зашто ако таа гледа горе - кога гледа горе, тогаш нејзиниот поглед излегува од просторот на самата слика, а кога гледа долу - ако гледа долу, тогаш повторно нејзиниот поглед излегува од просторот на самата слика. И веројатно тука некаде околу настанувањето на оваа слика започнува еден паралелен пат кој што веќе подолго време го оди Миле Корубин: „Кај мене нема векови - сликарството е една фантазија, величествено доживување, симбиоза на тишина и мир од надвор, со тишината и мирот од внатре“.

Сега „новите“ слики на Миле Корубин се јавуваат во една состојба, во време, кога апсолутно доминираат неговите еротско-лирски актови на жени. Овие нови ентериери во клои се прекршуваат боите и формите ненадејно, искресто се тие нови доаѓања кои го „фаќаат“ уметникот за рака, го донесуваат до овие слики низ кои што сега ги следи апсолутните тишини, и дозволува само на бојата да свони.

3. Тишина

„Јас постојам во овој свет, а сликата да биде моја замена“, вели Уметникот сакајќи да одговори на некои прашања. А прашањата се надоврзување на едно претходно сознание за еден многу опкружувачки свет на предметноста. Сега Миле Корубин го извлече и другиот пат на невидливото, кое што само за него е видно и пред да му се доближи на чистото платно, а што веќе и нам ни станува видно. Тој свет на мир и тишина. Една Ацошопова тишина која се гради врз невидливите елементи на нашите сознанија, врз непостоечката безтежинска состојба на творечкиот замав е мотивот кој ги одредува овие космичко-космополитски слики на Миле Корубин следејќи „некои апсолутни тишини, во кои дозволува само бојата да свони“. Кај поетот Ацо Шопов е зборот што свони-кај сликарот Миле Корубин е бојата што свони.

Ако во сите други слики вон „овие“ се насетуваат елементи на земното како: дел од градина, ентериер од некоја запаметена куќа, сега Уметникот оди „вон“ од тоа сè. Вон од себе зашто: „Сè околу животот е повечно од самиот живот“.

Ова е свет на ронка во летечка состојба, која поставена во воздушниот простор на космичките градини, се расплодува безбројно. Се расплодува во системи на сонца и системи на ѕвезди кои обитуваат во нашите замислени поими за Космосот. За она што не го слушаме, она што не го гледаме, а само го насетуваме како нова можност за постоењето на бесконечните, безграничните светови на тишината, онака земно замислена од нас, со логиката на човечкото суштество. Овие варијации на нови светови кои би можеле дури и да ги населеме, се отворени сега од Уметникот меко и длабоко. Бесконечно.

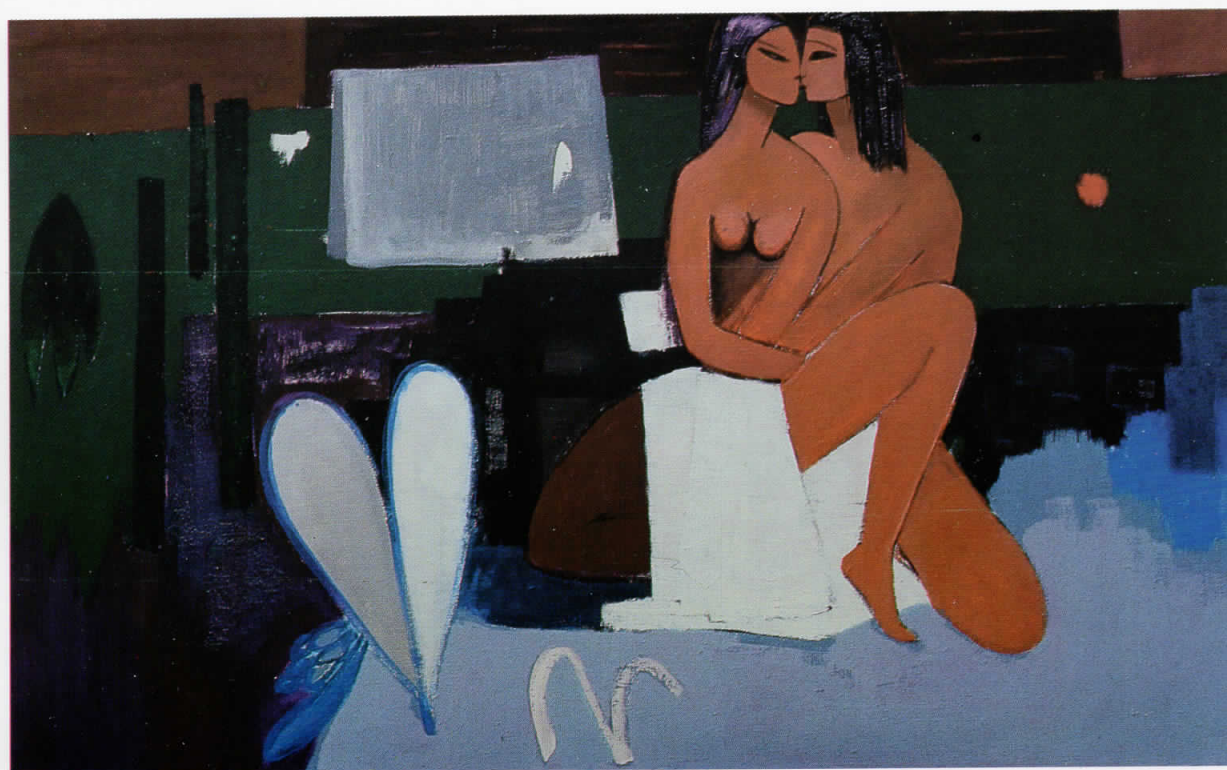
Неговата авантура на „повечно од самиот живот“ е авантура која што го движи светот и духот на вечно будните, вечно љубопитните, вечно назадоволните, вечно незаводливите, вечно проблематичните креативни умови во кои сега се населуваат и овие слики. Тоа се новите шанси на духот што Миле Корубин ги истражува со скоро нежни допири на воздушните длабочини од кои ни долетуваат можни-загубени женски тела, сеќавања на пејзажи, мириси на земни плодови, низи од гerdани. Земни погледи. И сето тоа доаѓа од длабочината на распространетите јадра во прелесните наслаги на боја, а од самата нејзина суштина-поврвнина избива друга боја, со застражувачка свежина за небо постоење, ново населување, ново обитување во „повечното од самиот живот“.

Она СЕ кога е НИШТО, произведува СЕШТО!

Каде се сега оние интимни движења на раката на сликарот во интервенирањето што го прави со моќта на создавач од земната опсерваторија на творечката искра? Сликатор е новиот астроном во истражувањето на бојата. Неговото фото-око ја слика бојата на Космосот за очите на нас, луѓето што не можеме да ја видиме. Уметникот преку сопствениот телескоп-палетата од бои, го нанесува тој нов систем, кој е сега сосема видлив ивозможен. И зошто да не му веруваме? Кога сега и ние го лепиме нашето око врз подадениот-подарениот телескоп-слика низ која ја гледаме невидливата обоеност на Космосот. При тоа го слушаме и својот на бојата изникнат од апсолутната тишина на обединувачката основа, од фонот на сликата. Положени и расположени во новиот поредок на нештата, овие светови-тишини се шират како фатаморгани врз пустината на нашата заробена свест, а еве, сега тој магичен земен простор ни сирка од далечните процепи, се вселува во духот, наш затворен, сосидан во черупката на черепот. Ова прелесно ослободување е можност, да го совладаме и откриеме невидливото постоење на телескопот на нашите заспани астрономски души, да го следиме можното постоење на новиот Космос на сликарот во кој се нудат сеќавањата на земното во мали дози. Во замислената мала рамка која со невидливи поместувања врз сликата-платното, ни ги открива сокриените сеќавања од земниот свет, а сега веќе населени во бесконачните простори на имажинацијата-непознатото. И сето тоа преку формата на идеалното-округлото-облото-плодното чувство за прамајката-матката на човековото постоење. Едно далекусежно постоење кое што Миле Корубин го нагласува преку непрекинатото пулсирање на создавач како елемент на вонвременското, вонограничувачкото, а сеприсутно, видно и размножено низ сетилата на оние што сликите на Миле Корубин ги понесуваат како своја сопственост.

„Бакнеж“, 1996

„Kiss“, 1996

BOUND FOR HIS OWN STAR

1. The Woman

There is a deep coloring of a painting done by maestro Mile Korubin, an old painting that has been following me each and every time that I enter or leave the Daut Pasha's Bath. It is a painting of a woman sunk in a lyrically green landscape behind her. Is it because of her? I keep wondering that in all of my countless returns to this obsession, to this absolute lyricism, to her deliberately emphasized long eyelashes, to the whole delicate state of mind of the painter that is reflected through the entirely unidentified sitting female body that is situated in this Bath forever, as if she was the forgotten, the lost forever daughter of Daut Pasha. Has her faith been sealed in the moments of her creation, the faith of being left here forever? All of this is composed on this canvas almost unexpectedly, on this canvas that now solves the riddle of why Mile Korubin adores tiny and evenly round stones that accept the warmth of the human hand as their own pulsation, the way this woman pulsated in the painting's green, removing completely the content of the painting beyond the frames of its own existence. While thinking about this lady of the Daut Pasha's Bath, I look in the same time for all the chocolate women that have been painted and are yet to be painted by Mile Korubin, as an eternal challenge to human desire to capture beauty and to leave in the same time this created beauty in a state of expectation. All these sitting ladies of the canvases of Mile Korubin are hanging on the walls of certain houses and apartments, and people go by them and absorb them through the painterly handwriting. Yet, this "green lady" seems to perform a sort of incision in the experience of all other dark, temperamental women in expectation. Why have I done her? - asks himself Mile Korubin while looking at his painting. All my life is full of questions - says he - questions are born with each and every painting of mine. These questions hold in themselves our answers, the answers that rest over the content of the painted women. They reveal our schemes, the deep layers of our mind that we consider to be our dreams or something similar to dreams. Yet, this could be the most simple explanation of these paintings and their symbols. Mile Korubin with his creative courage brings this "dream" within our reach, and thus reveals his own secret and our secret of secrecy. It is uncertain that we really have secrets now that they have been offered to us in a warm, reduced interior - landscape in which these round bodies are related, but casting fluid glances over what I can call unknown, undiscovered and dreamt away. The satyr - the human animal is threatening from aside with the desired sensation of most profound penetration into the secret. The erotic shivering of the thick but transparent layer of color covering us in the colors of the rainbow, impregnate our reflection the way the appearance of the rainbow signifies fertility of the soil...

Then again, Mile Korubin says: "Why have I done them, all my life is filled with questions".

2. Separation of parallel courses

There is a painting of a gazing figure... is it a woman? covered with a veil of color that suggests her entering upward and downward. Because, if she looks up, when she looks up, her look gets out of the painting's space. When she looks down, her look gets out of the painting's space again. Perhaps during the process of creation of this painting, the parallel courses have started, the road on which Mile Korubin advances for quite some time. He says: "I do not differ the centuries - painting is a single fantasy, an amazing experience, a symbiosis of silence and tranquility on the outside, with a silence and peace on the inside".

The latests paintings of Mile Korubin appear in a state and time of absolute domination of lyrically erotic female nudes. In these new interiors of sudden infractions of colors and shapes rise these new, sparkling comings that take the artist by hand and bring him to these paintings through which now he follows the absolute silence and lets the color ring.

3. Silence

"I exists in this world, while my paintings a meant to be a substitution of mine". This is what the artist says trying to give an answer to certain questions. These questions come in addition to a previous knowledge of a very present world of objectivity. Now Mile Korubin sketches the other road of the invisible that is visible to him even before he approaches the blank canvas, the invisible that is yet to become visible for us. Its the world of peace and silence. The poetic silence is building up over the invisible elements of our enlightenment, over the nonexistent weightlessness of the creative swing. It is the motive that defines the cosmic and cosmopolitan images of Mile Korubin that follow "some absolute silences in which only color rings". In the poetry of Aco Šopov, it is the word that rings, in the painterly works of Mile Korubin, the color is doing the ringing. If in all other paintings of his we can feel some earthly elements, parts of gardens, interior of a memorized house etc, now the artists moves out of that all, out of himself, because: "Everything that is related to life is more eternal than life itself". This is a world of a flying crumb that is flying in the air above the cosmic gardens, breeding itself countlessly. It is being reproduced in systems of stars and which dwell inside of our imaginary notions of the Universe. These are the notions of what we do not hear or see, bit we merely sense these notions as a possibility of existence of endless, unlimited worlds of silence in their earthly image which is conceived in human reason. These variants of new worlds that we even wish to inhabit, now are open before our eyes by the artist in a soft and profound manner. Neverending.

His adventure called "larger than life" is an adventure that moves the world and the spirit of those that never sleep, those who are constantly curious, the hopelessly discontented people, the eternally unsexed, the always troubled creative minds in which paintings are getting settled. These are the new opportunities that are being investigated by the spirit of Mile Korubin with tender touches and from the airy depths, fly to us these possibly lost female bodies, memories and landscapes, fragrances of earthly fruits, beads of necklaces. Earthly glances. All of this comes from the depth of the diffused cores of the enormously light layers of color, while from its very essence - the surface, another color emerges and its terrifying freshness announces a new existence, new settling, new dwelling in the substance that we call "more eternal than life itself".

That is Everything when even the NOTHING breeds ANYTHING.

Where are now the intimate movements of the painter's hand in the process of intervention that he has carried out as a creator coming from the earthly observatory of the creative spark? The painter is the new astronomer in search for colors. His photographic eye takes a picture of the cosmic color for the sake of his eyes, as we are not capable of seeing it. The artist applies this new system through his own telescope - the palette of colors and in this manner he makes it visible and possible. Why shouldn't we trust him? Now that we stick our eye to this given, gifted telescope that helps us see the invisible coloring of the universe? Doing this, we are able to hear the ringing colors, the sound that comes from the absolute silence of the uniting background of the painting. Situated and relaxed in the proper order of things, these worlds of silence spread like a mirage over the desert of our imprisoned minds, and now, this magical, earthly space is peeping through the distant cracks, inhabits the captured soul of ours that has been kept inside the skull bone. This magnificent liberation is a possibility of discovering the invisible existence of a telescope for our sleepy astronomic souls, and we can face the possible existence of the new Universe offered by the painter with small doses of earthly entities. In the imaginary and tiny frame that reveals the hidden earthly memories by means of invisible shifts in the canvas, the endless and uninhabited spaces of the imagination become settled. All of this happens by means of the perfectly round and fertile feeling for the ancestress, the womb of human existence. This is a longlasting existence, pointed out by Mile Korubin through the uninterrupted pulsation of creation as an element of the timeless, unlimited but all present, visible and multiplied through the senses of those who take Mile Korubin's paintings as their own.

Translated into English by
Žaneta Stanoevska

Миле Корубин

Роден во Прилеп 1922 година. Академија за ликовни уметности завршил 1951 во Белград. Во 1963-1964 бил на специјализација во Париз како степендијант на Француската влада. Од 1956-1972 рабтел како професор и директор во училиштето за примената уметност во Скопје.

Живее и работи во Скопје.

Адреса: Софиска бр. 7

тел: 259-822

Самостојни изложби:

1964 - Дижон (Франција), Cellier de Clairvaux
1965 - Скопје, Работнички Дом
1967 - Белград, Дом на ЈНА
1970 - Скопје, Уметничка галерија
1974 - Скопје, Уметничка галерија
1983 - Скопје, Уметничка галерија
1995 - Скопје, Уметничка галерија

Mile Korubin

Born in Prilep in 1922. He graduated at the Art Accademy in 1951 in Belgrade. From 1963-1964 he went on a specialisation in Paris as a fellowship student of the French Government. From 1956-1972 he worked as a professor and Director (Head Master of the School of Applied Arts in Skopje).

He lives and works in Skopje, Sofiska. No 7
tell: 259-822

One-man Exhibitions

1964 - Dijon-France, Cellier de Clairvaux
1965 - Skopje, Workers Dome
1967 - Belgrade, Dome of Yugoslav National Army
1970 - Skopje, Art Gallery
1974 - Skopje, Art Gallery
1983 - Skopje, Art Gallery
1995 - Skopje, Art Gallery

"Акорд", 1992
"Chord", 1992

Каталог:
Catalogue:

1. Од циклусот „Будење“, 1986
From the series "Arousement"
Комбинирана техника на картон
дим. 61 x 93
сиг. д. д. Корубин 86
2. Променада, 1987
Promenade
акрилик на платно
дим. 80 x 90
сиг. д. л. Корубин 87
3. Заборавена градина, 1987/94
Forgotten Garden
акрилик на платно
дим. 54 x 90
сиг. д. д. Корубин 87/94
4. Слетување, 1990
Landing
акрилик на платно
дим. 97,5 x 130
сиг. д. л. Корубин 90
5. Тишина, 1991
Silence
акрилик на платно
дим. 81 x 97,5
сиг. д. л. Корубин 91
6. Акорд, 1992
Chord
акрилик на платно
дим. 40 x 60
сиг. д. л. Корубин 92
7. Дует, 1993
Duet
акрилик на платно
дим. 81 x 130
сиг. д. д. Корубин 93
8. Ненадејна средба, 1993
Unpredicted meeting
лавир, перо и туш на хартија
дим. 51 x 75
сиг. д. д. Корубин
9. Атракција I, 1993
Attraction I
акрилик на платно
дим. 40 x 45,5
сиг. д. л. Корубин 93
10. Сонот на портокалот II, 1994
Dream of the Orange II
акрилик на платно
дим. 100 x 130
сиг. д. л. Корубин 94
11. Запис, 1994
Testament
акрилик на платно
дим. 100 x 100
сиг. г. л. Корубин 94
12. Одалиска, 1994
"Odalisk"
акрилик на платно
дим. 130 x 130
сиг. д. д. Корубин 94
13. Жени во шавар, 1995
Women in saue
комбинирана техника на хартија
дим. 56 x 75
сиг. д. л. Корубин 95
14. Светлина на српот, 1995
The Light of the Sickle
акрилик на платно
дим. 90 x 90
сиг. д. д. Корубин 95
15. Средба II, 1995
Encounter II
акрилик на платно
дим. 40 x 46
сиг. д. л. Корубин 95
16. Пролет, 1995
Spring
акрилик на платно
дим. 95 x 115
сиг. д. л. Корубин 95
17. Бакнеж, 1996
Kiss
акрилик на платно
дим. 80 x 130
сиг. д. л. Корубин 96
18. Пијателки, 1996
Friends
акрилик на платно
дим. 80 x 81
сиг. д. л. Корубин 96
19. Жената и нејзиниот сон, 1996
Women and her dream
акрилик на платно
дим. 67 x 78
сиг. г. д. Корубин 96
20. Во центарот на лавиринтот. 1996
In the centre of the lavirint
акрилик на платно
дим. 90 x 117
сиг. д. л. Корубин 96
21. Затемнување, 1996
Eclipsment
акрилик на платно
дим. 31 x 51
сиг. д. д. Корубин 96

* На насловна страна: "Одалиска", 1994

* Cover page: "Odalisk", 1994

Издавач: Уметничка Галерија "Скопје" Крушевска 1а Скопје, Р.Македонија тел/факс: +389 91/133 - 102; П.Ф. 278

Одговорен уредник: Драган Бошнакоски, Организација на изложбата, каталог, биографија: Жарко Този, Предговор: Гордана Михаилова Бошнакоска, Превод на Англиски: Жанета Станоевска, Колор слајдови: Ѓорѓи Тричковски, Ликовно обликување: Денко Матевски, Скенирање: "Скентпоинт", Печат: "Југореклам", Тираж: 500

Publisher: Art Gallery - Skopje Kruševska 1a Skopje R. Makedonija tel/fax: + 389 91/133 102; P.O. Box 278, Editor in chief: Dragan Boshnakoski, Organizational of the exhibition, catalogue, biography: Žarko Tozi, Preface: Gordana Mihlova Boshnakoska, Translation into English: Žaneta Stanojevska, Color slides: Georgi Trichovski, Lay out: Denko Matevski, Scanning: Scanpoint, Printed by: Jugoreklam, Copies: 500

ISBN 9989-694-16-8

"Игра со црвеното", 1992
"Playing with Red", 1992